

הציבור הרחב, בא ספרה של רינה בן-מנחם ותשף אותו בפרהסיה לראשונה. השמות המופיעים בספרה של רינה הם בדויים. אולם התיאורים שבו לקוחים מהמציאות, משאירים רושם כנה ואמיתי. יש בה, בין השאר, תיאור של פיתוי צעירה ישראלית על ידי לסבית פעילה:

הנה ציפ, היא רוצה לדבר איתך, אומרת הכעורה ומורה בידה אל פתחו של בית.

גיל

הנלסבינות

בינעורא

ספר בעד כריכת קרטון, שנשא עליו את השם המורד הדוקאים, הופיע ה' חודש בישראל. אולי בשל צורתו הפשוטה ואולי משום שמחברו הסתתר מאחורי ראשי התיבות ש.ר.ב., לא עורר בארץ את השומת-הלב שהיה ראוי לה; לא כליך בשל ערכו הספרותי, כמו בגלל נושאו.

הדוקאים הוא ספר מבלבל. כתבה אותו סופרת ישראלית צעירה (25) לידת בני ברק, שרה רינה בן-מנחם. היא העלתה בו מחרוזת של תמונות מקוטעות, באמצעותן ניסתה לתאר לבטיו של נוער ישראלי. המ' יודת בספר זה, שדבריו המתחרת 'גכתב בחיבה לבני גזע החפרפרות שתומי-העין וליושבי קומה א. ברחוב הטוחים 17', שהוא מגולל בפעם הראשונה תיאורים של הומוסקסואלי בישראל.

לסביות קיימות בכל חברה. איש לא הישלה עצמו שתופעות אלה אינן קיימות בישראל, אך בעל לתקופה האחרונה היו ענינם הפרטי של כעלי נטיות אלה בלבד. בשנים האחרונות הרגו תופעות הומוסקסואליות מה' מסגרת הפרטית של העוסקים בכך, הת' פשוטו וחדרו לחוגים מתרחבים והולכים. כיום קיימים כבר בישראל מוקדים וחברות בדומה לזו שהשתרש בארצות כמו הארצות הקונדינביות וצרפת.

בישראל אף קם והתפתח חוג של הומו' סכסואלים ולסביות, שאינו מסתפק עוד בש' מירת התופעות המיניות האלה בתחום הפ' רט. הופעת הלסביות בפומבי, בתור שאלאה, במקומות כמו המתחם של איזו ברמת-גן (העולם הזה 1174), הופעת חברות לסביות בחוגים הבהומיים של ישראל, ואורגיות על רקע זה הגערכות גם בחוגי החברה הגבוהה הישראלית, מעידים על כך.

אם עד כה לא הופיע החי הדש זה לעיני

• קפה כסית, שרינה בן-מנחם נמנית על יסבותיו הקבועות, שוכן בקומה א' של רחוב דיונגוף 117.

אמנית ישראלית ידועה מתארת את דרכה אל אהבת הנשים ואח ההווי הלסבי בארץ

ה היה ביום קיץ, כשהייתי בת 15. אני חיפאית. למדתי בבית-ספר תיכון. באחת החופשות החלטתי לנסוע לתל-אביב כדי לקנות כמה דברים וסתם להעביר שם כמה שעות אחר-הצהריים. נסעתי לבדי, ולא התכוונתי לבקר אצל אף אחד.

תמיד שמעתי על רחוב דיונגוף, כסית ורוגל. הלכתי לשם. פגשתי חברה שלי והחלטנו לשבת יחד בכסית. ידעתי שזה בית-הקפה של האמנים. השעה הייתה ארבע אחר-הצהריים. פתאום שמתי לב שבתורה אחת נועצת בי זוג עיניים ללא הרף. אחרי כרבע שעה ניגשה אלי. היא נראתה לי מאוד מוזרה, אפילו קצת גברית. בת 19, בערך. קודם לכן ראיתי אותה פעם בחיפה, וכבר אז עוררה את תשומת-לבי. אמרו לי שהיא לסבית. לא ידעתי מה זה, אבל הבנתי שזו בחורה ששונאת גברים ואוהבת נשים. הבחורה שאלה לשמי ואמרה לי שהבחינה בי כמה פעמים לפני כן בחיפה. הייתי מאוד מאושרת שעוררתי את תשומת לבי, כי היא הייתה טיפוס מיוחד, והחמאי לי שמצאתי חן בעיני. קבענו להיפגש באותו יום בשעה יותר מאוחרת ולצאת יחד.

נפרדתי מחברתי וניגשתי לרחוב אלנבי, ליד רחוב ברנר, כפי שקבעתי עם הבחורה נקרא לה תמר. היא הזמינה טקסי. ראיתי שיש לה הרבה כסף בכיס. כשירדנו מהטקסי, נכנסנו לחנות. קנינו כל מיני פירות ובשר לעשות סטיקים, משהו בשביל סעודה רצינית מאוד. מצא חן בעיני שהיא הייתה מוכנה להמטיר עלי שפע של טוב.

באנו לחדר שלה — חדר קטן מאוד, עם מגורה אדומה וכל מיני דברים שאין למצאם בבית נורמלי — אבנים, קוצים, צדפים. פחדתי לדבר. חשבתי שתמר היא חכמה באופן מיוחד, ויודעת לנתח את הכל בצורה מקורית וחריפה.

שכחתי להסכל על השעון. ישבנו ואכלנו. בפעם הראשונה בחיי ישבתי עם איה שהערצתי אותו ממש. אז גילתה לי שמצאתי מאד חן בעיני וסתם ליטפה אותי, בלי לדבר על זה. זה הליטופים עברה לגשיקות. הכל קרה בצורה כליך מהירה, שחשבתי שבועוד רגע תגיד לי שלא תוכל לחיות בלעדי.

לי כל זה לא היה איכפת. זה אפילו קצת נעם לי. בינתיים החשיך, ונוכרתי שעלי לנסוע לחיפה. חזרתי הביתה עם ההרגשה שהנה יש לי ידידה, שאוכל לבוא אליה הביתה מתי שאני רוצה.

„עד גיל 13 שיחקתי בבובות...“

אני בת יחידה. מעולם לא חסר לי שום דבר. תמיד אהבתי לראות משהו חדש. הייתי הולכת למקומות מסוכנים, והייתי מפרקת דברים בלתי-ידועים לי. ההרפתקנות הזאת לא הייתה גוזה לי לעתים, אך הסקרנות שלי התגברה על הכל. הייתי מוכנה לעשות את הכל כדי לראות דברים שמישהו אחר לא יכול לראותם.

מעולם לא חסרה לי חברה. תמיד היה לי עודף של ילדים, בני גילי, שרדפו אחרי. הייתי תמיד המלכה. אני נזכרת עכשיו שתמיד אהבתי לנגוע בגופן של ילדות. איני יכולה להסביר זאת. לא פעם הייתי מעמידה פנים כאילו נפל משהו לתוך השמלה של ילדה, כדי שיהיה לי תרוץ לנגוע בה וללטף אותה.

לעומת זאת, בנים לא עניינו אותי אף פעם במיוחד. חיי-המשפחה שלנו היו נורמליים. הורי אנשים מסודרים, שמעולם לא נתנו לי להרגיש שחסר לי משהו. אני אהבתי במיוחד את אמי, יותר מאשר את אבא. שיחקתי עם עד גיל מאוחר מאד. הייתי מתייחסת אליהן כאילו היו יצורים חיים. עוד בגיל 13 בובות, ותמיד ממין נקבה.

עם הילדים האחרים הייתי משחקת באבא ואמא, והייתי תמיד הרופאה. הייתי מרפ הילדות, ואומרת להן להתפשט והן היו צריכות לציות לי. זה נמשך עד גיל 9-8. בגיל 9 נכנסתי לתנועת הצופים. שם הייתי שובבה מאד. כולם חיבבו אותי, אבל במ הבנות. תמיד באו אלי וסיפרו לי את כל הצרות שלהן. כל אחת באה אלי עם הבעיה החבר שלה ומספרת לי שאינה יודעת מה לעשות, ללכת או לא. ואני, כמו אמא טובה הייתי נותנת להן עצות, למרות שהייתי בגיל 11, למשל.

הלכתי במכנסים, ולא הסתכלתי על שום שמלות יפות שרצו לקנות לי בבית. אמו עלי שאני יותר גן מאשר בת. אנחנו, הילדות, היינו תמיד מוכנות להרפתקות שיספקו את הסקרנות שלנו. אצלנו בשכונה היה איש כבן 50 שהיה מראה לנו דברים גסים. היינו רצנו אחריו ומבקשות אותו שיראה עוד.

כמשגשגי את תמר, עוד הייתי בתנועה. בבית-הספר הייתי תלמידה בינונית, לא מצטיינת במיוחד.

„לא יכולתי לנשום... עגדתי להיחנק...“

ל היכרותי עם תמר שמרתי בסוד. אך בפגישתי הראשונה נתתי לה את כתובת חביבה ואמרת לה שתוכל לבקר אותי אם תהיה שם. והנה, יום אחו, מצללים בדי ותמר מופיעה.

הייתי ממש מאושרת. הכנסתי אותה לחדרי. נתתי לה לשתות ולאכול. לא רציתי לתת לה לעזוב את הבית חשבתי שזו זכות גדולה שבתורה לסבית באה לבקר אותי. היא הביאה לי חפיסת שוקו גדולה מאד.

היא ישבה בצד, לקחה נייר ואמרה לי שהיא מרגישה צורך לקשקש קצת, שלא אפרי לה במשך חצי-שעה. ביראת-כבוד גרתי את הדלת מבפנים והסתכלתי בה. הרגשתי כעני לרגליה. הייתי מוכנה לעשות כל מה שתאמר. היא ישבה ורשמה רישומים. אחרי עשרים דקות קמה לפתע, סחבה אותי בכח למיטה ונישקה אותי בלהס כזה שמעו לי לא הייתי רגילה אליו. הרגשתי שאיני יכולה לנשום, אבל פחדתי להגיד לה מילה. רציתי לפגוע בה, וגם רציתי את קירבתה מאד. רק כשהרגשתי שאני עומדת להיחנק, אמר לה שאיני יכולה לנשום והיא הרפתה.

נשכנו על המיטה, והיא המשיכה ללטף ולנשק אותי בשקט. כבר לא התנגדתי. החילו לנשק גם אותה. כל זה כדי שתשאר ותמצא עניין בי ותבוא לבקר אותי. מאז היו ביקוריה כתופים יותר, ובכל פעם חזרנו על אותם חיבוקים ונישקות. הרגשנו שאני כבר לא מתייחסת אל זה כסקרנות, אלא שיש שיתוף-פעולה הדדי.

משתקת בסדיה של רחל. את גבנו מכסה גופו של אליעזר. רחל מנסה למסוך את אליעזר אך הוא מניח ידו על בטנה ומר' חיקה ממנו. אינו מניח לה לגרור. — „הומו' סכסואלים מחורבנים! היא מתייפחה. „מס' רפים כמוכס. גם אני רוצה. הומוסקסואלים מסכנים...“ מה יש לך להתרגש, אף פעם לא ראית דבר כזה? מפנה ראשי למקור הקול. שניים יושבים על הרצפה בפנינת החדר. מידה ראש בשליי לה. „אין דבר, מתרגלים. אנשים מוכרחים איך שהוא להתפרק מעט מפעם לפעם. עוד

אתרנלי. תיאור מסוג אחר: ... זו המסיבה... באלוהים. ספר עצום הוא הברנש הזה. לבוש סליפ הכי קצרצר בעולם. ... לקדו כובע קש הכי ענקי ב' עולם... מבטיחה בברנש המתעדת ומתפתל בכל אברי גופו ושולח ללא הרף מבטים עונבניים ויודים לטפות אל הזכרים שבססח. הפרוצה המוכשרת והמוצלחת ביותר לא הייתה מטיבה לפעול ממנו. הוא משגע... קרו אור קלושה חודרת אל החדר בעד סדק בין שני תישים. היא נופלת על

המינ רוגל יים אצל כבר מסר שיעו ז. ארב נכנס .. בירו